

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobkyně: T E P V O S , s p o l . s r . o . .**, IČ: 259 45 793, se sídlem v Ústí nad Orlicí, ul. Třebovská č. p. 287, PSČ 562 03, zastoupené JUDr. Karlem Koštou, advokátem, se sídlem v Ústí nad Orlicí, Mírové náměstí č. p. 22, PSČ 562 01, **proti žalovanému: O d v o l a c í m u f i n a n č n í m u ř e d i t e l s t v í**, se sídlem v Brně, ul. Masarykova č. p. 31, PSČ 602 00, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 21. 12. 2011, č. j. 11930/11-1200-506330,**

takto:

- I. Řízení se z a s t a v u j e.**

- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou ke zdejšímu soudu prostřednictvím pošty dne 21. 2. 2012 ve znění její opravy ze dne 14. 5. 2013 domáhala zrušení rozhodnutí původního žalovaného Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 21. 12. 2011, č. j. 11930/11-1200-506330, kterým byla zamítnuta její odvolání proti třem rozhodnutím Finančního úřadu v Děčíně ze dne 20. 6. 2011, č. j. 126523/11/178913501506 a č. j. 126529/11/178913501506, a ze dne 4. 8. 2011, č. j. 147826/11/178913501506, jimiž bylo rozhodováno o třech stížnostech žalobkyně na postup plátce daně dle ust. § 237 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů.

Na tomto místě je třeba uvést, že dne 1. 1. 2013 vstoupil v účinnost zákon č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finanční správě“), a proto se soud musel předně vypořádat s otázkou, který správní orgán v oblasti výkonu správy daní je žalovaným od 1. 1. 2013 v předmětné věci. Dle ust. § 19 odst. 1 zákona o finanční správě totiž byla mj. jiné s účinností od 1. 1. 2013 zrušena všechna finanční ředitelství zřízená podle zákona č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů, a proto v souladu s tímto ustanovením bylo tudíž kromě jiného zrušeno i Finanční ředitelství v Ústí nad Labem, jež vydalo žalobou napadené rozhodnutí. Pro posouzení procesního nástupnictví na straně žalované má pak význam skutečnost, že

v souladu s ust. § 20 odst. 2 zákona o finanční správě se územními finančními orgány, které jsou uvedeny v rozhodnutích vydaných při správě daní, rozumí orgány finanční správy, jež jsou příslušné od 1. 1. 2013 dle zákona o finanční správě.

Jelikož napadené rozhodnutí je rozhodnutí, které bylo vydáno v rámci odvolacího řízení původním žalovaným, je žalovaným s účinností od 1. 1. 2013 namísto Finančního ředitelství v Ústí nad Labem dle ust. § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s ustanoveními § 5 a § 7 písm. a), jakož i ust. § 20 odst. 2, zákona o finanční správě Odvolací finanční ředitelství se sídlem v Brně. Podle ust. § 7 písm. a) zákona o finanční správě vykonává Odvolací finanční ředitelství (věcnou) působnost správního orgánu nejbližší nadřízeného finančním úřadům, které jsou nejnižšími správními úřady v rámci finanční správy České republiky. S ohledem na skutečnost, že napadené rozhodnutí bylo vydáno odvolacím orgánem, přešla v dané věci působnost na Odvolací finanční ředitelství, jakožto (jediný) odvolací orgán při výkonu správy daní (viz ust. § 5 zákona o finanční správě). Tento závěr je současně podepřen i ust. § 69 zákona s. ř. s., neboť dle tohoto ustanovení je jednoznačné, že žalovaným je správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla, což v tomto konkrétním případě je právě Odvolací finanční ředitelství se sídlem v Brně.

Podle ust. § 2 odst. 2 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), je poplatníkem soudního poplatku ten, kdo podal žalobu ve věci správního soudnictví, a podle ust. § 4 odst. 1 písm. a) téhož zákona vzniká poplatková povinnost jejím podáním. Poplatek ve výši 3.000,- Kč [položka č. 18 bod 2 písm. a) sazebníku soudních poplatků] byl přitom splatný podle ust. § 7 odst. 1 věty první zákona o soudních poplatcích vznikem poplatkové povinnosti.

Žalobkyně tuto poplatkovou povinnost při podání žaloby nesplnila, tudíž jí soud výzvou ze dne 14. 5. 2013, č. j. 15 Af 70/2013 – 57, vyzval prostřednictvím jejího právního zástupce k zaplacení soudního poplatku a zároveň jí upozornil, že řízení bude zastaveno, pokud poplatek nebude ve lhůtě pěti dnů od doručení výzvy zaplacen. Výzva k zaplacení soudního poplatku byla právnímu zástupci žalobkyně řádně doručena prostřednictvím datové schránky dne 14. 5. 2013.

V daném případě však došlo k marnému uplynutí lhůty pro zaplacení, když žalobkyně ve stanovené lhůtě a ani později ke dni rozhodnutí soudu poplatek nezaplatila.

Vedle toho podáním, které soud obdržel dne 20. 5. 2013, vzala žalobkyně prostřednictvím svého právního zástupce výslovně tuto žalobu v celém rozsahu zpět.

S ohledem na nastalý skutkový stav soud považuje za potřebné zmínit, že Nejvyšší soud ve svém stanovisku ze dne 4. 7. 1996, sp. zn. Cpjn 68/95, Opjn 1/95, v němž se zabýval výkladem některých ustanovení zákona o soudních poplatcích, mj. uvedl, že zastavení řízení z důvodu zpětvzetí návrhu na zahájení řízení přichází v úvahu jen tehdy, když byl soudní poplatek zaplacen nebo když nelze řízení zastavit pro nesplnění poplatkové povinnosti, protože soud již začal jednat ve věci samé. Soud má přitom za to, že toto stanovisko Nejvyššího soudu je plně aplikovatelné i v rámci správního soudnictví.

V daném konkrétním případě nebyl ke dni rozhodnutí zaplacen soudní poplatek a soud nezačal jednat ve věci samé. Proto nelze zastavit řízení z důvodu zpětvzetí návrhu na zahájení řízení, ale musí být zastaveno řízení pro nesplnění poplatkové povinnosti.

Na základě výše uvedeného tedy soud podle ust. § 47 písm. c) s. ř. s., a ust. § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve výroku ad I. usnesení řízení o žalobě zastavil.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, nepřiznal současně v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve výroku ad II. usnesení žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť neshledal důvody pro postup podle věty druhé citovaného paragrafu a navíc žalobkyně náhradu nákladů řízení ani nepožadovala.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 21. května 2013

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová